

5 APRIL 2015 – PASEN • VERRIJZENIS VAN DE HEER

EERSTE LEZING

HANDELINGEN VAN DE APOSTELN 10,
34a.37-43

In die tijd nam Petrus het woord en sprak:

„Gij weet wat er overal in Judea gebeurd is; hoe Jezus van Nazaret zijn optreden begon in Galilea na het doopsel dat Johannes predikte, en hoe God Hem gezalfd heeft met de heilige Geest en met kracht. Hij ging weldoende rond en genas allen die onder de dwingelandij van de duivel stonden, want God was met Hem.”

„En wij getuigen van alles wat Hij in het land van de joden en in Jeruzalem gedaan heeft. Hem hebben ze aan het kruishout geslagen en vermoord. God heeft Hem echter op de derde dag doen opstaan en laten verschijnen, niet aan het hele volk, maar aan de getuigen die door God tevoren waren uitgekozen, aan ons die met Hem gegeten en gedronken hebben, nadat Hij uit de doden was opgestaan.”

„Hij gaf ons de opdracht aan het volk te prediken, en te getuigen dat Hij de door God aangestelde rechter is over de levenden en de doden. Van Hem leggen alle profeten het getuigenis af, dat ieder die in Hem gelooft, door zijn Naam vergiffenis van zonden verkrijgt.”

TWEDE LEZING

BRIEF AAN DE KOLOSSENZEN 3, 1-4

Broeders en zusters,

Als Gij dan met Christus ten leven zijt gewekt, zoekt wat boven is, daar waar Christus zetelt aan de rechterhand Gods. Zint op het hemelse, niet op het aardse. Gij zijt immers gestorven en uw leven is nu met Christus verborgen in God. Christus is uw leven, en wanneer Hij verschijnt, zult ook gij met Hem verschijnen in heerlijkheid.

EVANGELIE

MARCUS 16, 1-8

Toen de sabbat voorbij was, kochten Maria Magdalena, Maria, de moeder van Jakobus, en Salomé welriekende kruiden om Hem te gaan balsemen.

Op de eerste dag van de week, heel vroeg, toen de zon juist op was, gingen zij naar het graf. Maar ze zeiden tot elkaar: „Wie zal de steen voor ons van de ingang van het graf wegrollen?” Opkijkend bemerkten ze echter dat de steen weggerold was; en deze was zeer groot. Binnengetreden in het graf zagen ze tot hun ontsteltenis aan de rechterkant een jongeman zitten in een wit gewaad.

Hij sprak tot haar: „Schrik niet. Gij zoekt Jezus de Nazarener die gekruisigd is. Hij is verrezen, Hij is niet hier. Kijk, dit is de plaats waar men Hem neergelegd had. Gaat aan zijn leerlingen en aan Petrus zeggen: ‘Hij gaat u voor naar Galilea; daar zult ge Hem zien, zoals Hij u gezegd heeft.’”

De vrouwen gingen naar buiten en vluchtten weg van het graf, want schrik en ontsteltenis hadden hen overweldigd. En uit vrees zeiden ze er niemand iets van.

Schriftlezingen

© Katholieke Bijbelstichting
Breda, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Luc DEVISSCHER —

De laatste zin

EVANGELIE • Jan Hoet, de vorig jaar overleden conservator van onder meer het SMAK in Gent, herinnerde zich een bevlogen uitspraak van zijn vader, een man die zelf ook veel met kunst had. Hij zei: „In elk groot kunstwerk zit iets dat niet klopt. Iets dat wringt. Zo maakt de kunstenaar je los van de gewone wereld en laat je je verhouden tot de wereld in het werk, om daarvoor open te staan.” Dat geldt op bijzondere wijze ook voor het verhaal van Marcus. Op deze paaszondag lezen we zijn finale van „de Blijde Boodschap van Jezus Christus” (zie Marcus 1, 1). En ja, er wringt iets in dat verhaal.

Drie vrouwen zijn naar het graf gekomen om de dode Jezus te balsemen. In het graf hebben ze een ontmoeting met een in het wit geklede jongeman. Die zegt hen dat Jezus niet daar is, dat Hij tot leven gewekt is. Ze moeten aan de leerlingen en Petrus medelen dat Hij hen voor zal gaan naar Galilea en daar zullen ze Hem zien – zoals Hij gezegd heeft. De drie vrouwen kunnen niet snel genoeg buiten zijn, weg van het graf. Zo erg zijn ze geschrokken en zo bang, dat ze tegen niemand iets zeggen. Hier klopt iets niet. Als die vrouwen blijven zwijgen als een graf, blijft de boodschap onbekend. Wat voor een einde van een evangelie is dat nu? De leerlingen zijn er niet en de vrouwen lopen weg. Behalve zij, weet niemand van iets. Alles wat er rest van de Blijde Boodschap is een leeg graf. Wat nu?

Door de eeuwen heen hebben christenen zich dezelfde vraag gesteld. Wat nu? Zo ook een van de kopieerders van het evangelie van Marcus. Bij de laatste zin van het boek gekomen, stelt hij vast dat het einde lijkt te ontbreken — toch in vergelijking met andere evangeliën. Hij besluit het verhaal af te maken en voegt er eigenhandig een voor hem aanmerkelijk slot aan toe. Maar dus in de oudste handschriften loopt het verhaal uit op verwarring en stilzwijgen. Zo heeft Marcus het bedoeld. De vraag is dan: voor wie of voor wat zijn deze vrouwen zo bang? Voor de reactie van de leerlingen of die van de joden? Of zijn ze bevreesd geworden door het goddelijke dat hen is overkomen? Of is het huiver om een soort nabijheid die je niet onder woorden kunt brengen?

De lezer zal zich herinneren hoe bij de reiniging van een huidvraatlijder Jezus de man wegstuurde met een duidelijk spreekverbod. Maar de man trok zich daar niets van aan en bazuinde overal rond wat hem overkomen was (zie de zesde zondag door het jaar). Hier gebeurt precies het omgekeerde: de vrouwen zouden moeten spreken, maar doen het niet. De enige uitweg naar de toekomst ligt bij de lezers. Na het falen van de mannelijke zowel als de vrouwelijke volgelingen doet Marcus een appèl aan de lezers om zelf niet te zwijgen. Alleen als ze praten, kan de boodschap buiten het graf openbreken.

Uiteraard wisten de eerste lezers van het evangelie van Marcus ook wel dat het stilzwijgen van vrouwen niet het einde kon betekenen van de Jezusbeweging. Ze waren toen immers zelf volgeling, net zoals wij nu. De verrijzenis is niet afhankelijk van hun al dan niet doorgeven van de boodschap. Voor de volgelingen van later is dat een troost, maar ook een oproep tot realisme: altijd opnieuw zal naar Galilea gegaan moeten worden om te zien hoe Hij ons vandaar voorgaat naar Pasen. Naar Galilea gaan, is teruggaan naar het begin van het verhaal. Het is het verhaal herlezen met een open geest en luisteren naar wat de stem van God ons doorheen Jezus te zeggen heeft. Het is ons op sleptouw laten nemen door zijn Zoon, ook als het plotseling richting Jeruzalem gaat. Marcus hoopt dat er aan het einde dan wel een groep mensen zal zijn – vrouwen zowel als mannen — die niet bang wegvluchten van het graf, maar zonder angst durven te zeggen dat Hij leeft. Met Pasen staan ook wij voor de keuze: het hazenpad kiezen of tegen de wereld durven zeggen: „Hij leeft!”

LEZINGEN • In Handelingen van de apostelen durft Petrus wel te spreken. Hij getuigt hoe de verrezen Jezus met hen gegeten en gedronken heeft. Hij is het die hen heeft opgedragen om te verkondigen dat Jezus van Nazaret degene is die door God tot rechter gemaakt is over de levenden en de doden. „Christus is uw leven”, schrijft Paulus aan de Kolossenzen. Al de rest zijn hersenschimmen. Christus leeft in God. Zoek Hem daar. Dat is Pasen. De enige zalige.

De commentaar bij het evangelie is gebaseerd op de evangeliëlezing van de paaswake, met name op Marcus 16, 1-8. Opgelet: in de herdruk van het *Lectionarium B* (2007) ontbreekt de laatste zin van dit evangelie (nummer 76). Dat is in tegenspraak met wat als lezing wordt voorgeschreven in de liturgische kalender.

- De commentaren op de Schriftlezingen zijn op Twitter te volgen via @DevisscherLuc
- Reacties welkom via luc.devisscher@ccv.be

LEZINGEN DOOR DE WEEK | Paasmaandag 6 april: Handelingen van de Apostelen 2, 14.22-32 en Matteüs 28, 8-15 • Paasdinsdag 7 april: Handelingen van de Apostelen 2, 36-41 en Johannes 20, 11-18 • Woensdag in de paasweek 8 april: Handelingen van de Apostelen 3, 1-10 en Lucas 24, 13-25 • Donderdag in de paasweek 9 april: Handelingen van de Apostelen 3, 11-26 en Lucas 24, 35-48 • Vrijdag in de paasweek 10 april: Handelingen van

de Apostelen 4, 1-12 en Johannes 21, 1-14 • Zaterdag 'in albis' in de paasweek 11 april: Handelingen van de Apostelen 4, 13-21 en Marcus 16, 9-15 • Tweede paaszondag 12 april (Beloken Pasen) Handelingen van de Apostelen 4, 32-35 – Eerste Brief van Johannes 5, 1-6 – Johannes 20, 19-31. EUCHARISTIE OP RADIO | 5 april, 10 uur, VRT Radio 1: Paasviering vanuit de Sint-Servaasparochie in Grimbergen.

EUCHARISTIE OP TV | 5 april, 11 uur (!), Canvas (!): Paasviering in Eurovisie vanuit de kerk Notre Dame des Grâces in Grand-Lancy (Genève) Zwitserland. Met het vocaal ensemble Le Vieux Carouge en rechtstreeks commentaar door Philip Debruyne, om 12 uur gevolgd door de pauselijke zegen Urbi et orbi vanuit Rome.